

ВПЛИВ ГЛУТАРГІНУ НА РІВЕНЬ С-РЕАКТИВНОГО ПРОТЕЇНУ І ФАКТОРА НЕКРОЗУ ПУХЛИН- α ПРИ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ 2-ГО ТИПУ

Метою даного дослідження було з'ясувати прояви системної запальної відповіді та стан печінки у хворих на цукровий діабет (ЦД) 2-го типу, ускладнений гепатопатією, і можливості його корекції за допомогою глутаргіну (L-аргініну-L-глутамату). Обстежено 30 осіб віком від 35 до 65 років, які хворіють на цукровий діабет 2-го типу середньої тяжкості та мають симптоматику ураження печінки. Оцінювали динаміку функціонального стану печінки, зміни рівня прозапальних цитокінів плазми крові – С-реактивного протеїну (СРП) і фактора некрозу пухлин- α (ФНП- α) на фоні лікування глутаргіном. Усіх пацієнтів було поділено на дві групи: 1-ша – 20 пацієнтів, яким, крім базисного лікування, призначали глутаргін (ВАТ “Здоров’я”, Харків) у вигляді ступеневої терапії (перші п’ять днів внутрішньовенно краплинно по 20 мл 4 % розчину препарату, далі протягом 10 днів по 0,25 г 2 рази на добу всередину); 2-га (контрольна) – 10 осіб ЦД 2-го типу, які не отримували глутаргін.

Встановлено, що у хворих на ЦД 2-го типу рівні СРП і ФНП- α достовірно були вищими порівняно з нормою. У динаміці лікування хворих глутаргіном вже на 8–10 дні відмічено статистично значуще зниження СРП і ФНП- α сироватки порівняно з контрольною групою (особи з ЦД 2-го типу, які не отримували глутаргін), що супроводжувалось поліпшенням показників функціонального стану печінки (білірубін, загального холестерину, тригліцеридів, β -ліпопротеїнів, аланінамінотрансферази, загального білка крові) та зменшенням ознак ураження органа при УЗД.

Таким чином, попередник синтезу оксиду азоту глутаргін при його призначенні хворим на цукровий діабет 2-го типу, ускладнений гепатопатією, сприяє зниженню проявів системного запалення, зокрема рівнів у плазмі крові прозапальних цитокінів – С-реактивного протеїну та фактора некрозу пухлин- α , та поліпшенню показників функціонального стану печінки.

П. Б. Антоненко

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПОЛІМОРФІЗМ ГЕНОТИПУ ЦИТОХРОМУ-450 2С9 В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ

Значні варіації метаболізму лікарських засобів пов’язані з поліморфізмом гена цитохрому-450 (СYP) 2С9. Водночас літературні дані щодо поширеності поліморфізму гена СYP2С9 в Україні майже відсутні. Тому метою даної роботи було дослідити поліморфізм генотипу СYP2С9 у Південно-Західній Україні на прикладі Одеського регіону.

За допомогою полімеразно-ланцюгової реакції (ПЛР) та ендонуклеазного аналізу було досліджено поліморфізм гена СYP2С9 з використанням ендонуклеаз *Avall* і *NsiI* для виявлення мутантних генів СYP2С9*2 і СYP2С9*3, а також дикого гена СYP2С9*1. Зразки крові було отримано від здорових донорів у Одеській обласній станції переливання крові в 2010 р.

Відповідно до генотипу СYP2С9, зі 113 здорових донорів 76,1 % індивідів були но-

сіями гомозиготного дикого типу гена СYP2С9*1/*1, порівну по 10,6 % досліджених були носіями гетерозиготних генів СYP2С9*1/*2 і СYP2С9*1/*3. Лише 2,7 % індивідів належали до носіїв комбінацій мутантних генів – СYP2С9*2/*2, *2/*3, *3/*3 (повільні метаболізатори). Значної різниці між отриманими даними і розрахованими за формулою Харді-Вайнберга не виявлено. Поліморфізм генотипів і алелів СYP2С9 у Південно-Західній Україні був близьким до результатів досліджень у країнах Європи і суттєво відрізнявся від досліджень в Азії (Ірані). Отримані результати мають важливе значення для ефективного лікування за допомогою препаратів, у тому числі і протитуберкульозних, в метаболізмі яких бере участь цитохром-450 (СYP) 2С9.